

Evropská křesťanská environmentální síť (ECEN)

Katowice, říjen 2018

Výzva ze shromáždění

Budoucnost s nadějí

12. Shromáždění ECEN se sešlo od 6. do 10. října 2018 s hlavním tématem „Na cestě k ekonomické a ekologické spravedlnosti“ v polských Katowicích za účasti 85 delegátů z 22 zemí Evropy i zámoří. Diskuse ve Shromáždění byly vedeny biblickými verši z knihy proroka Jeremiáše 29,11: „*Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.*“

Sešli jsme se, abychom sdíleli radost z Božího stvoření, abychom si připomínali, že toto stvoření je všude na světě v ohrožení a že církve v Evropě i v jiných částech světa mají povinnost se o stvoření starat; v bohoslužbě, v tom, co děláme, i v jeho aktivní obraně.

V diskusi s kolegy z církví, akademické sféry i občanských institucí v regionu Horního Slezska jsme se dozvěděli o snahách ke snížení znečištění ovzduší i emisí skleníkových plynů a o přeměnu ekonomiky od těžby uhlí k udržitelnější výrobě energie.

Diskuse se zaměřovaly na vztah mezi ekonomikou a ekologií a na cesty ke spravedlivému rozdělení zdrojů při respektování principů ekonomické a ekologické spravedlnosti.

Shromáždění nabídlo příležitost k oslavě 20. výročí založení ECEN. Dvacet let poté, co se ECEN sešla poprvé, můžeme v Evropě sledovat rostoucí hnutí zelených církví, ekocírkví a ekokongregací. V bohoslužbě, praktické činnosti i obhajobě klimatické spravedlnosti a udržitelné budoucnosti reflektují společenství víry tuto zprávu: Je naší odpovědností a povinností pečovat o stvoření. Radujeme se z dosavadních úspěchů a zveme další církevní společenství, aby se k hnutí připojila.

V čem je výzva?

Poslední dvacetiletí přineslo důležité změny v tom, jak využíváme přírodní zdroje. V těchto dekádách jsme byli svědky celosvětové ztráty rozmanitosti živé přírody i habitatů v takové míře, že vědci hovoří o novém „masovém vymírání“. Rozsáhlé odlesňování přispívá ke klimatickým změnám a lidstvo přidává skleníkové plyny do atmosféry v alarmující míře, především spalováním fosilních paliv. Výsledkem je, že klima se mění; to již víme bez jakýchkoli pochybností.

V průběhu našeho setkání v Katowicích publikoval Mezivládní panel OSN pro změny klimatu (IPCC) svou zprávu „Globální oteplování o 1,5 °C“, která říká, co bude nutné udělat pro udržení růstu globální teploty na maximálně 1,5 °C a jaké důsledky bude mít, pokud v tom selžeme. Zastavení růstu teplot na 1,5 °C bude vyžadovat rychlé, dalekosáhlé a bezprecedentní změny ve všech aspektech naší společnosti. Abychom odvrátili nebezpečné důsledky změny klimatu a dosáhli Cílů udržitelného rozvoje OSN, musí tyto podstatné změny začít prakticky okamžitě.

Pokud nezačneme opravdu aktivně pracovat na snížení skleníkových emisí, globální teploty po následujících dvaceti letech nejenže přesáhnou 1,5 °C, ale dokonce 2 °C. To nastane,

pokud smluvní strany Pařížské klimatické dohody nezačnou mít vyšší ambice, než jaké předvádějí dnes.

Informace už máme a nemůžeme se na nic vymlouvat! Také jako lidé víry máme morální závazek dát to nejzranitelnější na první místo při svém volání po uzdravení Země. Tématem Shromáždění ECEN je „Dáme vám budoucnost s nadějí“. Ignorovat vědu není možné, stejně jako zůstat paralyzováni strachem.

Z naší víry pochází naděje. Naděje, která není naivitou, ani zbožným přáním.

Proč to děláme?

Chceme *budoucnost s nadějí*. Věda nám může říct, co se děje; víra nám říká, proč musíme reagovat. Abychom dali životu na Zemi budoucnost s nadějí, musíme začít okamžitě jednat.

V Janově Evangeliiu, kap. 6,1-11 jsme slyšeli o nasycení pěti tisíc a o důležitosti sdílení. Je to právě zranitelné dítě, kdo přináší bochníky a ryby. Akt sdílení, který přichází od dítěte, je inspirací a cestou k následování pro nás. Sdílení, nikoli nenasytnost, je cestou ke klimatické spravedlnosti.

Jako jednotlivci i společně musíme snižovat svůj dopad na životní prostředí a zvláště svou uhlíkovou stopu. Spotřební a plýtvavé hospodářství a společnost, jak je známe a kterých si užíváme, nejsou udržitelné. Struktury a vzorce spotřeby a výroby se musí velmi rychle změnit směrem k nízkouhlíkové ekonomice s mnohem spravedlivějším rozdělením zdrojů.

Vyzýváme vlády a rozhodující politiky, aby:

- Vzali situaci vážně a podle toho také jednali: Zavázali se ke snižování skleníkových emisí v souladu s vědeckými daty ze zprávy IPCC.
- Pracovali na udržitelné budoucnosti a adekvátních mechanismech, které podpoří ty nejzranitelnější. Žádné výmluvy se nepočítají.
- V předstihu před nadcházející Konferencí OSN o změnách klimatu (COP24) v Katovicích vyzýváme k viditelným a konkretizovaným akčním plánům všech smluvních stran.

Vyzýváme církve a společenství víry:

- Iniciujte a udržujte široký dialog mezi církvemi, a také v širší společnosti, o nutných změnách, které potřebujeme k dosažení udržitelnějšího a férovějšího způsobu života; vyzýváme k respektu ke stvoření, k podněcování spravedlivého přechodu k nízkouhlíkové ekonomice a k aktivitám ve prospěch mezigenerační spravedlnosti.
- Podporujte a povzbuzujte aktivity ve prospěch životního prostředí uvnitř svých společenství a církví, udělejte z nich mainstream – a tak odpovězte na akutní ekologické výzvy.
- Budujte nový koncept naděje, který bude odpovídat vážnosti situace, ale také nabídne vizi spravedlivější a udržitelnější budoucnosti.
- Rozvíjejte teologické a liturgické zdroje a zázemí péče o stvoření, včetně zahrnutí Období pro Stvoření do liturgických kalendářů a sdílení oslavy Stvoření v otevřeném ekumenickém duchu.